

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6960/06
22.11.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Општине Шабац, коју заступа Општински јавни правобранилац општине Шабац, против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Сектор за телекомуникације број: 351-02-1370/2004-13 од 22.02.2005. године, уз учешће заинтересованог лица "АА", у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 22.11.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је преко Општинског јавног правобраниоца општине Шабац поднео тужбу Врховном суду Србије ради поништаја решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Сектор за телекомуникације број 351-02-1370/2004-13 од 22.02.2005. године, којим се одобрава "АА", као инвеститору, овде заинтересованом лицу, градња телекомуникационих објеката јединственог Кабловско Дистрибутивног Система на територији Републике Србије, на начин и под условима ближе описаним у диспозитиву тог решења, с тим што ће се гранање главног оптичког кабла са коридора 10. вршити дуж магистралне и локалне путне мреже, као и дуж магистралне и локалне железничке мреже за градове који су наведени у диспозитиву решења, па до границе са Хрватском и до границе са Румунијом; за градове такође означене у диспозитиву овог решења, а међу којима је и Шабац - тужилац. Истим решењем одобрава се изградња јединственог кабловско - дистрибутивног система у свему према пројектној документацији у градовима, општинама и насељима из диспозитива истог решења, а међу којима је и Шабац. У тужби се наводи да се "АА" није обратило за сарадњу ни једном органу у Граду __, већ поставља самоносеће каблове са једне зграде на другу, раскопавајући Град, односно вршећи "ископ мини ровова". Истиче да је овако изграђену мрежу оптичких каблова Град __ предвидео да да у закуп заинтересованим предузећима и странкама, који имају дозволу за такву врсту радова, путем тендера, који ће бити расписан. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења, наводећи да тужилац није легитимисан за подношење тужбе против тог решења, те да тужбу треба одбацити као недозвољену или је одбити као неосновану.

Предузеће "АА", као заинтересовано лице у одговору на тужбу предложило је да се иста одбаца, због недостатка активне легитимације на страни тужиоца.

У поступку претходног испитивања тужбе, а након увида и у списе предмета Врховни суд Србије је нашао да тужба није поднета од овлашћеног лица.

Према стању списка оспорено решење донето је по захтеву Предузећа "АА", овде заинтересованог лица и истим је одлучено о његовом праву и обавези при одобравању градње телекомуникационих објеката јединственог Кабловско Дистрибутивног Система на територији Републике Србије. При томе оспорено решење је и достављено само заинтересованом лицу ""АА" и инспекцији за системе веза.

Према одредби члана 2. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) право покретања управног спора има физичко лице или правно лице ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован интерес, док је чланом 12. истог Закона прописано да тужилац у управном спору може бити физичко лице, правно лице или друга странка ако сматра да јој је управним актом повређено неко право или на закону заснован интерес.

Како је тужилац поднео тужбу против туженог органа ради поништаја оспореног решења, а није био странка у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, нити је оспореним решењем решавано о праву, обавези или непосредном правном интересу тужиоца, на закону заснованом, то, у смислу цитираних одредби члана 2. став 1. и члана 12. Закона о управним споровима, није легитимисан за подношење тужбе у овом управном спору. Самим наводима тужбе, те одговарајућим доказима тужилац није оправдао непосредан на закону заснован интерес за покретање управног спора у конкретном случају, при чему уколико сматра да му је требало омогућити учешће у управном поступку може користити из тог разлога ванредно правно средство прописано ЗУП-ом.

Из изнетих разлога. Врховни суд Србије је на основу одребе члана 28. став 1. тачка 3. Закона о

По поштом расложа, Врховни суд Србије је на основу одредеба члана 20. став 1. тачка 8. Закона о управним споровима, којом је прописано да ће суд решењем одбацити тужбу ако утврди да је очевидно да се управним актом, који се тужбом оспорава не дира у право тужиоца или у његов на закону заснован интерес (члан 12.), одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 22.11.2007. године, У.бр. 6960/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС